

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] efter der udbetales Krigstillæg paa 300 og 350 pCt. af Hyren for henholdsvis Officerer og Mandskab for Sejlsads i den særlige Farezone.

Fra Statsmagtens Side har det i den foreliggende Situation i første Række været afgørende i saa vidt Omfang som muligt at sikre de søfarende mod de katastrofale Begivenheder, som en Krigssituation medfører. I denne Henseende skal jeg nævne en Del af de Foranstaltninger, der er truffet med Henblik paa at skabe den størst mulige Sikkerhed for vore Søfolk under Udøvelsen af deres Gerning. Paa en Række forskellige Omraader er der givet Forskrifter med det Formaal at sikre og hjælpe, hvis Katastrofen skulde indtræffe. Der er saaledes bl. a. truffet Bestemmelse om, at visse Skibe skal være udrustede med Motorbaad, at der skal forefindes elektrisk Nødbelysning ved Redningsbaadene, saaledes indrettet, at den kan tændes øjeblikkelig, selv om Skibets Maskinrum bliver ødelagt, at Baade og Redningsflaader skal være udstyrede med en Forbindskasse i vandtæt Beholder, elektrisk Lommelygte samt Regntøj og varme Beklædningsgenstande.

Der er endvidere givet Forskrifter om en Forøgelse af Dæksbesætningen i Skibe, saavel kvalitativt som kvantitativt, og det er fastsat, at der i Skibe over 500 Registertons brutto skal være mindst 3 Mand af Dæksbesætningen paa hver Vagt, samt at der skal holdes Udkig ved særlig Udkigsmænd Dag og Nat. Mærbeholdsreglerne medfører i Forhold til de tidligere Bemandingsregler, at der i danske Skibe ansættes yderligere ca. 30 Baadsmænd og 300 Matroser samt 50 Letmatroser og Drengene. — Endvidere peger jeg paa, at det nu er fastsat, at der skal være Radioinstallation i Skibe over 500 Tons.

Endelig vil jeg gerne nævne, at Rederne loyalt har fulgt den Henstilling, som efter Søfolkernes Anmodning fremkom fra Handelsministeriet til Rederne, om at træffe Foranstaltning til at sikre, at ethvert dansk Skib under Sejlsads over Nordsøen kan sejle i Følge med mindst eet Skib hjemmehørende i neutral Havn.

Men Menneskeværk er ufuldkomment, og Krigens Farer er man desværre ikke selv Herre over. Det viser det store Antal af danske Sømænd, der er omkommet i de forløbne 4 Maaneder. Forholdene kræver fortsat den største Agtpaagivenhed; vi maa paa Grundlag af indvundne Erfaringer have Opmærksomheden henvendt paa enhver Foranstaltning, der kan medvirke til at be-

trygge de danske Sømænd og give dem den bedst mulige Støtte under deres Udførelse af en ansvarsfuld og farlig Gerning.

Sideløbende med Bestræbelserne for at skabe saa gode Sikkerhedsforanstaltninger som muligt for vore Sømænd har Regeringen set det som sin Opgave at træffe Foranstaltninger til at sikre Sømændenes efterladte, saafremt Døden skulde indhente Forsørgerne under Udførelsen af deres Hverv. Ud fra dette Synspunkt er der ved Handelsministeriets Medvirkning gennemført en Krigsulykkesforsikring, en Ordning, som ikke fandtes under den sidste Krig. Denne Krigsulykkesforsikringslov er Udtryk for, at man i særlig Grad vil betrygge de efterladte efter omkomne Søfolk eller Søfolk, der bliver Invalider som Følge af Krigsbegivenhederne. Dette vil sige, at der ved Siden af den Erstatning, som udredes i Henhold til den normale Ulykkesforsikringslovgivning, udbetales Personer, der rammes af Krigsbegivenheder paa Søen, et forøget Erstatningsbeløb. Eksempelvis kan jeg nævne, at den Erstatning, der tilkommer en Enke efter en Sømænd, der er omkommet paa denne Maade, udgør et Beløb af 7 560 Kr. paa Grundlag af den almindelige Ulykkesforsikringslov og efter den specielle Krigsulykkesforsikringslov et Beløb af 12 554 Kr., saaledes at den samlede Erstatning til en Sømænds Enke vil andrage i alt 20 114 Kr. Efterlader Sømændens sig tillige Børn, vil det højeste Maksimumsbeløb for Enker med Børn blive paa i alt 35 000 Kr. En tilsvarende special Krigsulykkesforsikring er gennemført for færøske Skibe og for færøske Fiskere.

Som det vil ses, har det været magtpaaliggende at sørge for en økonomisk betryggende Ordning for de efterladte og for de Søfolk, der paadrager sig Invaliditet under Krigens. Under den sidste Verdenskrig var Forsikringsordningen saaledes, at der udrededes Erstatning i Henhold til den almindelige Ulykkesforsikringslovgivning, hvorhos der ved Overenskomst med Rederne og Mandskabet var sikret Søfolkene et Tillæg til denne Erstatning paa Grundlag af en af Rederne etableret særlig Krigsforsikring. Den Ordning, der nu er tilvejebragt, sikrer de paagældende et betydeligt højere Beløb end under den sidste Krig. Jeg tror, man kan sige, at der virkelig paa dette Omraade er truffet Foranstaltninger, der i ikke uvæsentlig Grad er i Stand til at lindre Nøden for dem, der lades tilbage. Endvidere foreligger der forskellige Legater og Fonds af privat og offentlig Karakter, af hvilke der ydes Understøttelse til krigsramte Sø-